

Да композираме знаеи да наредимъ елементитъ на произ-
свѣженостъ и свободѣ да го приспособимъ къмъ нуждата, които трѣба
да задоволи, и къмъ идеитъ и чувствата, които трѣба да прѣд-
стави. Тюринеският архитектъ построява съ специални материали
и по специални начини една катедрална црква, една замятка, една
клина; нѣ ветки нѣтъ, прѣтъ различниотъ нужди, той измислява
новѣ планъ и нови распредѣленія. Каквото и съфестъ да взе-
ме една живописецъ, или ли да прѣведе величеството и спо-
койствието, страстѣта и буйността, той търси модели
въ природата, и материалитъ, които употребява не се из-
мѣняватъ; нѣ трѣтъ различниотъ пози, ефекти и изразѣни,
той сполучава да прѣведе най-противоположнитъ чувства, а
сѣщо и да прѣдстави специални чувства подъ творѣтъ раз-
лични форми. Безъ съмнѣние наблюдаването на действи-
телността го ръководи; нѣ трѣба тази действителностъ
той да се изтълкува, да избере между многобройнитъ цркви,
които му предлагатъ, да намери едни, да поддържа и да се
да прѣвеличи други прѣтъ видѣ на впечатлението, което
иска да произведе и отъ всички тѣзи свѣденія, и отъ всички
тѣзи подробности да изкара едно творение, което да бѣде
цѣло нераздѣлно и еднакво. Ако и да може да се уста-
новятъ нѣкои общи закони за композицията, обаче въ нея
само се проявява съ най-голяма сила оригиналността на
художника.

Человекъ може твърдо добръ да знае всичкитъ про-
цедури на техниката, да има дълбоко чувство и чувство
въ композицията и при всички това да не произведе оствѣ
несовѣршенни произведения. Исполнението зависи едно-
крѣтно и отъ възпитанието, което е получилъ художника
и отъ естествениотъ качества, които притежава. Да се
анализира всѣки единъ отъ тѣзи елементи е твърдо ресфо-
лично. Ако Рубенсъ е билъ толкова великъ колористъ,
то не само защото бѣе фламанецъ, нито защото се
бѣе учили у Велсманцинтъ: трѣба действително
да се върва, че той имаше естествено окомо си по-
чувствително къмъ отношението и противоположностъ
на тоновете; а отъ друга страна тѣзи естествени ка-
чества, които образуватъ темперамента на художника,
направяватъ и неговиятъ цѣлъ и неговото въображение
въ работата на композицията.

Тѣзи елементи вземени изцѣло съставляваѣтъ стиль.